

описъж, както историята на този маловаженъ случай, тъй и чудесното онова прѣдание за навѣт'а на Гърцитѣ връз Българската книжнина. Ъще сутрин'та, в' пътуванието си от Пиперково за Свѣщов, на дъвъ мѣста сѣдах да си почивам и да се опитвам в' писателски'я занаят, ако е занаят това дѣло да драще човѣкъ каквото му скивне и да записва каквото му се ревне и което му нему харесва, ама било то нѣщо като „не врѣло, ни кипѣло“.

В' Свѣщов ми се прѣдставеше случай да останъж за взаимен учител в' Горне-Махаленското училище вмѣсто Петра Ангелова, който се стягаше тогаз да иде да се учи в' Русия. Учител'я ми, Е. Васкидовъ, желаше това и ми пристояваше; оставаше да се отблжснхт малки нѣкои интрижки на нѣкои Свѣщовски чорбаджии които искахъж да вредят на това мѣсто нѣкои испаднхли свои роднини. Но моята черна орисница ли, да кажъж, тъй докара, лукавата умишленост на моитѣ непримирими врагове ли тъй прѣсмѣтнх, Неофит и Костаки се озоваха в' Свѣщов и осуетиха надѣждитѣ ми. Твърдѣ интересна по затѣйливост'та си е интригата която тия двама мои врагове ми изиграха в' Свѣщов. Тя заслужва да се раскаже, но тук и сега аз не щъж да расказвам за нея: ще кажъж толкоз само, че тѣ ме така издѣнтиха и тъй устроиша, шото, вмѣсто учител въ Свѣщовското училище, аз се намѣрих в' Свѣщовската тъмница.

Щом излѣзох из тъмницата, слѣд два три дена, хванхъж пак пхт'я за Търново. Аз се отбих нарочно в' село Михалци, дѣто имах майчини си роднини, с' намѣрение да опитам не ще ли би възможно нѣкак да се остановъж за учител. Но и тук нѣкой си Русецъ, извѣстен под името Поп Костадин Московец'о, дошел и останхл тук не знам кога и как, оженен и опопен, добил бѣше влияние и въртеше селото, та противодѣйствувахе на роднинитѣ ми, с' намѣрение да настани сина си, момче малко по-малко от мене и много по-неучено. Роднинитѣ ми, хора честни но сиромаси, направиха шото можахъ: събраха селенитѣ, прѣдставихъж имъ сгодни'я случай да ме задържхт за учител, но по-влиятелнитѣ бѣха от към „Московецъ“. Чорбаджията, не му помнъж сега името, от очи за роднинитѣ ми, стори да ме попита колко бих им зел да останъж за таз зима (идущата) да им учъ дѣцата. Хиляда гроша, рѣкох аз, за